

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

תמוז תשפ"ה

פרשת "פנחס"

"ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי" (כ"ו מ"ט). אפ"ל "ליצר" כאשר אדם חפץ ללכת אחר עצת היצה"ר, "משפחת היצרי" הרבה משפחות יהיה לו ללכת אחר היצר, "לשלם" כשרוצים ללכת בשלמות העבודה, "משפחת השלמי" הרבה משפחות יהיו לו. (מים רבים)

*

"לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקודיו יותן נחלתו" (כ"ו נ"ד). "לרב" מי שיש לו הרבה מצוות ומעש"ט וגדול בתורה "תרבה נחלתו" יהיה לו חלק גדול בעוה"ב, "ולמעט" מי שיש לו מעט מצוות ומעש"ט "תמעיט נחלתו" לעוה"ב, "איש לפי פקודיו" כל איש לפי מצוותיו שנקראים פקודים כמש"כ (תהלים י"ט) "פקודי ד' ישרים", "יותן נחלתו" יקבל חלקו, כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין צ'). יכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא'.

*

"וצויתיה אותו לעיניהם" (כ"ז י"ט). הקב"ה אמר למשה רבנו ע"ה: צו את יהושע שישגיח על עיניהם, שיהיו עיניהם משומרות, כי יסוד הקדושה בעינים. (אמרי חיים)

*

"כבשים בני שנה תמימים" (כ"ח ג'). "כבשים" שיהיה אדם כובש את יצרו, "בני שנה" שיהיה נקי כבן שנה בלא חטא, "תמימים" שיקיים "תמים תהיה עם ד' אלקיך", זהו עיקר קרבנו של יהודי. (תפארת שלמה)

*

"עולת תמיד העשויה בהר סיני" (כ"ח ו'). צריך אדם לעלות תמיד בעבודת ד' ולהיות בענוה, כי יודע כל פעם כמה שמשיג - יש עוד להשיג יותר בגדלותו של הקב"ה, ועי"ז נעשה נכנע ושפל באמת לפני הקב"ה בכל פעם יותר. וזה: "עולת תמיד" כמה שאדם עולה תמיד בעבודת השי"ת, "העשויה בהר סיני" מביאו לידי ענוה, כי הר סיני רומז אל מדת הענוה כמו שאמרו חז"ל (סוטה ה.). 'הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני'.

*

"עולת שבת בשבתו על עולת התמיד" (כ"ח י'). הנה בשבת קודש יש עליה בקדושה לנשמתו של אדם, אבל אמרו חז"ל (מסכת ע"ז ג.) 'מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת' זה תלוי לפי טרחו של האדם כל השבוע בתורה תפילה ומעש"ט, ו"כל מקדש שביעי... שכרו הרבה מאד" אבל הוא "על פי פעלו". וזה הרמז: "עולת שבת בשבתו" היינו העליה אשר יש לאדם מידי שבת בשבתו, "על עולת התמיד" הוא לפי מה שמתנהג ומתעלה עצמו בששת ימי המעשה.

*

לע"נ אדמו"ר הרה"צ רבי אליעזר זצ"ל בן הרה"צ רבי ברוך זיע"א

כ' תמוז יא"צ רבינו הקוה"ט בעל "חכמת אליעזר" זצלה"ה

כבר עברו עשר שנים מאותו יום מר ששקעה השמש בצהריים וחשכו המאורות, נפלה עטרת ראשנו ותפארתנו, ונתבקש לישיבה של מעלה אדוננו מורנו ורבינו הקוה"ט רבי אליעזר בן אדמו"ר הקוה"ט רבי ברוך זצלה"ה. אשר אמרנו בדרכו נלך ובצלו נחיה עדי יבוא גואל.

זכור נזכור! מראה כהן - מראה זיו פניו אשר קרן מהם אהבת ישראל חן וחסד, את מבטו המלטף, הילוכו האצילי, חיוכו הלבבי, ליטופו האבהי, ועידודו הרחימאי, אשר על ידם זכינו להתעלות בתורה, יר"ש, ומידות טובות.

כ"ק אדמו"ר הקוה"ט בעל "חכמת אליעזר" זצ"ל **זכור נזכור!** כמלאך הניצב על ראש הדרך - את דיוקו בזמן תפלה, ההתלהבות וההתרגשות בתפלה בקול. את השתתפותו בערב שיעורי התורה ברבים,

בהראות לנו דוגמא אישית ללמוד בהתמדה וברציפות.

זכור נזכור! רוממות עילאית מהי - את ימי השבתות, ב"שולחן הטהור" בעת ששר וזימר לכבוד השי"ת, וב"דברי תורה" אשר מהם למדנו את המעשה אשר נעשה. את מועדי ד' אשר התרגשות מיוחדת היתה להיות במחיצת רבנו זיע"א בימים קדושים אלו ולראות את עבודתו בקודש בקיום המצוות.

אולם - מעת חסרנו כל אלה - דאבה נפשנו, נפלה רוחנו, ושחה לארץ נשמתנו.

אך צריכים אנו להתחזק! כמובא (עטרת שלמה - באבוב) עה"פ (במדבר י"ג כ'): "היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ". אמרו חז"ל (ב"ב ט"ו) האם יש אדם המגן על דורו כעץ. וכן בזוה"ק (פר' פנחס) "היש בה עץ" איהו צדיק. ועפ"ז יש לפרש ג"כ סיפא דקרא "היש בה עץ" כל זמן שהצדיק בעולם, עץ חיים הוא לכל המסתופפים בצלו, להגן עליהם ולהריק להם ברכות הצלחות רפואות וישועות, "אם אין" פ"א אם נעדר הצדיק ואינו עוד בעולם, אין ליפול ברשת היאוש, רק "והתחזקתם" צריכים להתחזק מאד, ובמה תתחזקו? "ולקחתם מפרי הארץ" היינו בני הצדיקים, פרי עץ חיים, הם יהיו לגאון ולתפארת אשר בהם יתפארו ויתהללו עם ישראל. כי זכות הצדיק שנסתלק מן העולם, עומדת לבניו, וגם אצלם יוכלו לקחת השפעות טובות, וזהו "ולקחתם מפרי הארץ". עכ"ל.

אמרו חז"ל (חולין ז') 'גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן'. וכמו שבחינו הנהיג אותנו באהבה ובדאגה כאב לבניו, כעת בוודאי מביט עלינו מלמעלה ודואג לנו צאן מרעיתו, למען נלך בדרך טובים ואורחות צדיקים נשמור.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

נשתדל ללכת בדרכי הצדיק - להתפלל בכוונה, ללמוד בהתמדה, להתנהג במידות טובות, לשמוע בקול ההורים והמורים, שיהא שם שמים מתאהב על ידינו, נמשיך להיות דבוקים בלפיד האש ההולך לפני המחנה יומם וליל ה"ה בנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, הממשיך את המורשת הנפלאה, ומבעיר את האבוקה באמונה ובחכמה, המפיצה אור וחום לתפארת בית ישראל. לאורו נסע ובדרכו נלך. עי"ז נזכה שזכותו של מרן רבינו הקוה"ט זצלה"ה תגן עלינו, ויהיה מליץ יושר על כל ההולכים בדרכיו, ונזכה לקבל פניו בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אכ"ר.

הגביע שקידש

לקחת כסף על העזרה שהגשית לנו, אבל מאידך, תבין גם אתה ללבנו, שאנו מצווים על הכרת המזב, ולכן אנחנו רוצים לשלם לך, אמר הרבי.

ליבו של השכן נמס מרוב התרגשות, ואז נוטל הרבי גביע כסף, ומצווה לחרוט בו את שמו של היהודי, זו תהיה עבורך מתנה על פועלך הטוב למעננו. הרבי אף הורה לחתום ולחרוט בתחתית הגביע את שמו (של הרבי), להודיע ולהיודע שמדובר אכן בהוקרה אישית ממנו.

בלית ברירה נטל השכן את הגביע, וחזר לביתו, תוך שהוא מניח את גביע הכסף על אחד המדפים בסלון הבית.

חלפו להם כמה שבועות. בליל שבת אחד נתקלה בעלת הבית בגביע המהודר שקיבל בעלה מהרבי, ולפתע היא פונה אל בעלה ואומרת לו: 'אתה יודע מה, הגה יש לנו גביע בבית, בוא נעשה קידוש'... מוציאים יין, ועושים קידוש. לקראת השבת הבאה, פונה הבעל לאשתו, ואומר לה: 'את יודעת מה, אם אנחנו כבר מקדשים על היין, אז אולי תדליקי את את נרות השבת'...

משהודלקו הנרות, וקידשו על היין, התביישו כבר הבעל והאשה להפעיל את מכשיר הצפיה. במקום זה, סיפר האב לילדיו כמה מסיפורי צפת, שהורגלו על לשונו מקדמת הנא.

מיותר כבר יהיה לציין, שבשבת הבאה לא רק שהדליקו נרות, קידשו על היין, ולא הפעילו את המכשיר, אלא גם הפסיקו לנסוע ברכב.

אם נקפוץ 15 שנה קדימה, נגלה שיהודי זה הפך לשומר תורה ומצוות בכל הרמ"ח והשס"ה שלו, וגם ילדיו מתחנכים במוסדות

התורה החרדיים בצפת. ואם לו די בכך, הרי שבעל הבית, שהיה רוכב על סוסים בשבת, 'רוכב' כיום על כל הש"ס, ובביתו שבהר כנען נוסד בית כנסת בו מתקיימים כמה מניני הציץ, עם שיעורי תורה לרוב.

את הסיפור המופלא הזה סיפר הצפתי לפני האבלים, ומסיים בכך שהוא הוא גיבור הסיפור... 'ואיך אתם רוצים שלא אמרר בבכי על הרבי, שרק בזכותו, וזכות הארת הפנים שלו, חזרתי בתשובה שלימה?' הוא אומר, ואינו מצליח למחות את הדמעות הרותחות הזולגות מעיניו ללא הרף. (תוספת לגיליון המודיע ערש"ק נצו"י כ"ד באלול תשע"ז)

אחד הסיפורים המופלאים שנשמעו לאחר פטירתו של כ"ק מרן האדמו"ר מסערט ויוניץ בעל ה'חכמת אליעזר' וצוק"ל, והמעידים על אהבתו המוחלטת לכל יהודי באשר הוא, נסב על תושב הר כנען בצפת, שרכב על

סוסים בשבת, והיום משמש מעונו כבית ועד לחכמים, עם שיעורי תורה ומניני 'הניץ'.

בימי השבעה לפטירתו של הרבי, נכנס יהודי לנחם את האבלים. גם כמבט חמוץ ניתן היה להיווכח שהוא אינו משתייך לקהל הקודש של חסידי סערט. היהודי מירר בבכי, ובקש שיאזינו לסיפורו. ואכן, צריך להמות אוזן לממדים בלתי נתפסים באהבת ישראל של הרבי. ומעשה שהיה כך היה.

מדי שנה, בתקופת הקיץ, היה שותה כ"ק מרן האדמו"ר מסערט ויוניץ וצוק"ל, בהר כנען שבצפת. במרחק 3 בתים מדירת הקיט הקבועה שלו, התגורר יהודי שלא שמר מצוות, ובעיצומה של שבת קודש רכב על סוסו, והתנהג כביום חול רגיל, רח"ל. בשום שלב הוא לא עשה זאת להכעיס, אבל כך הוא התנהג גם כאשר הרבי שהה בסמוך למעונו.

יום אחד נתקל הגבאי של הרבי בבקיה מסוימת בפתיחת השער בדירת הקיט, ובאותו רגע חלף במקום היהודי מחלל השבת. כשהבחין בגבאי והבין שהוא זקוק לעזרה, ניגש אליו, והציע את סיועו. ואכן, בתוך דקות הצליח לפתור את הבעיה, והכל בא על מקומו בשלום. הגבאי נכנס לרבי, וסיפר לו את הדברים כהווייתם. 'האם שילמת ליהודי שעזר לך, על העבודה שהשקיע בתיקון הבעיה?' שאל הרבי. משהשיב הגבאי בשלילה, הורה לו האדמו"ר ללכת ולשלם לו כמה מאות שקלים. הגבאי עשה כפי שנצטווה, אבל השכן סרב לקבל את הכסף. גם לאחר שהגבאי סיפר לו שהיתה זו הוראה מיוחדת של הרבי, לא רצה בשום אופן לקחת את התמורה.

בששמע הרבי כך, ביקש שיקראו לשכן. כשנכנס זה לחדר, לקח הרבי וצוק"ל את ידו וליטפה בחום ובחיבה השמורים רק לאוהבי ישראל כמותו. 'אני מבין לליבך שאינך רוצה

כ' תמוז יומא דהילולא של כ"ק מרן בעל ה'חכמת אליעזר' זצוק"ל

לפני שנה זכיתי להיות בשבת קודש בצילו של הוד כ"ק מרן הרבי מסערט ויז'ניץ שליט"א ברמת ויז'ניץ בחיפה. האמת יצאתי משם מחושמל. הרבי שליט"א קיבל אותי בפניא דמעלי שבתא במאור פנים. ובמשך כל השבת קודש הרגשתי איך הרבי שליט"א מוסר נפשו וגופו עבור הציבור הקדוש. לראות איך הרבי מלביש לחתנים את השטריימל, לשמוע את הילכה דודי בצילו של הרבי שליט"א, לטעום תענוג של טיש בליל שבת קודש אצל הרבי, זה הדבר הכי נעלה.

ומה הכי תפס אותי בציבור זה הפירגון שיש להם. הרבי הק' מרן בעל ה'חכמת אליעזר' זצ"ל הטביע בהם בגנים את הרצון להיטיב, ואת האהבת ישראל, וזה מורגש בכל פינה. כשנכנסתי לפני שב"ק למנחה ניגשו אלי זקנים עם כזה 'שלוש עליכם' כאילו אנחנו ידידים עשרות בשנים. לא נרגעו עד שסידרו לי מקום נוח לשבת. מאיפה העיו טובה' הזו? הכל מכוחו של רבנו מרן בעל ה'חכמת אליעזר' זצ"ל.

השנה לקראת יומא דהילולא של הרבי הק' שוחחתי עם נכדו חביבו הרה"צ רבי ברוך הגר שליט"א, בנו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ובקשתי לשמוע מעט על זקנו הק'. הרה"צ רבי ברוך הואיל להקדיש לנו מעט מזמנו ומהידע העשיר שלו.

"אנחנו חיים היום בדור שמחפש מופתים", מתחיל הרה"צ את שיחתו המחכימה, "אוהבים סיפורים דרמטיים. הסבא רבינו מרן ה'חכמת אליעזר' חינך אותנו שלא זה המדד שלנו לצדיק. הוא הסביר לי פעם בשיחה אישית שכאשר מספרים על צדיק סיפור של שינוי סדרי מעשה בראשית, האדם הפשוט ששומע זאת אומר לעצמו: איך אני הקטן מגיע לכאלו דרגות, הרי זה רחוק ממני כרחוק מזרח ממערב. ואז האדם אומר לעצמו: מה אני אוכל לקחת מסיפור כזה? זה הרי לא נוגע לי כלל למוסר השכל של יום יום..."

"כך היתה כל ההנהגה שלו", ממשיך הרה"צ, "גם כששמע סיפור מזקנו הק' מרן האהבת ישראל מויז'ניץ זצוק"ל, היה תמיד אומר: אני רוצה לשמוע על ההנהגה בבין אדם לחבירו, על מידות טובות, כי לזה יכול כל אדם להגיע בעבודה עצמית. ולכן ביקש מאתנו שכשמדברים על צדיק נדבר על המידות הטובות. גם צדיקי הדור כשדיברו על רבינו ה'חכמת אליעזר', העידו שהוא היה יחיד בדור במידות טובות, גאון במידות".

"אינני יכול לשכוח", נזכר איש שיחנו בערגה, "פעם בראש השנה, כשרבינו נכנס לבית הכנסת לתקיעת שופר, הוא היה לאו בעלמא הדין, כלו דבוק בעולמות העליונים, וכך ליוויתי אותו לעבר מקומו, באמצע הדרך הוא רואה ילד בוכה. מיד עצר רבינו בדרכו, פנה לילד כמו אבא אוהב, בבחי' וירד משה מן ההר אל העם, ושאל אותו: וואס איז גישען? פאר וואס ווינסטו? [מה קרה, למה אתה בוכה]? לאחר דקה המשיך רבינו בדרכו שוב אחוז שרעפים..., וכך היינו יכולים לראות בהרבה הזדמנויות, במעמדים שונים, איך רבינו הוא בבחי' פושט צורה ולובש צורה...", מסיים נכדו של רבינו את השיחה המעשירה.

לאחר ששמענו עד כמה כל חייו של רבינו היו מקשה אחת עבור כלל ישראל, אז מה הפלא שהוא זכה להקים ממלכה קדושה כזאת בלי עין הרע...

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עם הרה"ג אברהם י. קובלסקי שליט"א

(מתיקות הדף היומי – הרה"ג אברהם ישעיהו קובלסקי שליט"א, פר' פנחס תש"פ)

*

*

*

מסופר על חסיד אחד, שבכל החגים היה בביתו, ובפרשת פנחס היה מגיע לרבי. כששאל אותו רבו על כך, ענה, שרצונו עז להיות בכל חג בצל הקודש, אך מחמת שיש לו מניעות וקשיים, נתיישב בדעתו לנסוע אל הרבי בשבת פר' פנחס, בה קוראים את כל המועדות, ואז יחשב כאילו נמצא כל המועדות אצל הרבי! השיב לו הרבי: מדוע ברוחניות רצונך לתפוס הכל יחד!! עצתי היא שתהיה כאן כל חג במועדו, ובפרשת פנחס תהיה בבית, ויחשב כאילו היית בבית כל החגים ... (במשנת הפרשה)

לקט פגישות עם אדמו"רים

עם הרבי מבעלז שליט"א

עם הרבי מגור שליט"א

עם הרבי מטשרנוביל שליט"א

עם הרבי מויז'ניץ שליט"א

עם הרבי מספינקא שליט"א

עם הרבי מצאנז שליט"א

ריקוד ב'סיום הזמן' - בישיבה גדולה

בביקור בתלמוד תורה

"חכמת אדם תאיר פניו"

ביציאה מביקור בישיבה גדולה